

fellélegeztünk, amikor rajparancsnokunk felszólított bennünket, hogy "gyerünk káposztázní!" Csofátosképpen a hangulat egyszerre megjött..., pillanatokon belül a feszültségnek nyoma sem volt, és... ami talán a legjobban meglett bennünket; a fiuk egész este táncoltattak bennünket.

Március 15.-ről hagyományos műtáborúiz keretében emlékeztünk meg. Mind-egyik órs külön írta és tanulta meg a rábizott szerepet. A szabadságharc előzményeiről az árvalányhajak állítottak össze egy eredeti kis jelenetet, melyben Kossuth látogatja a falvakat és hallgatja a nép panaszeit. Ezután a székfűk idézték fel a Pilvax kávéházban történt eseményeket. A szabadságharc hatását egy véd és vádbeszéd keretében állították össze a sziklák. Ezután a havasi gyopárok az ide illő "Fegyvert adjatok" c. verset szavalták el. Az egész előadás remekül sikerült, mindannyiunkat mélyen megragadott. Ennek a kis bemutatónak eredményeképpen rajparancsnokunk írásbeli dicséretben részesített bennünket, pedig ez nagy ritkaság.

Befejezésül még megemlítem, hogy bennünket szilágyiakat akárhol könnyen felismerhettek, mert nyakkendőnkön kerek khaki színű alapon két keresztet - fekete tollat találhattok. Ez a mi rajjelvényünk./Szövetségi engedéllyel/ de ennek történetét nem árulhatom el, mert rajtitok!

Most pedig átadom a tollat nektek, folytassátok a megkezdett ismerkedést. És aztán...!

Cserkészszeretettel kívánok Jó Munkát!

"az egyik SZILÁGYI"

P A R Q U E P E R E Y R A - EXILE JAMBOREE ARGENTINÁBAN.

A január 1-3-ig megrendezett közös fiú és lánycserkész-találkozóan nyolc nemzet képviselőiben 500 cserkész vett részt, hogy tanúságot tegyen a száműzetésben is megtartott cserkészszellemről. Az első nap táborveréssel telt el, öt oltár épült fel, zászlórudak, tábori kereszt és örökmécses elkészítése és felállítása szintén ezen a napon történt meg. Másodikon reggel 8 órakor volt az ünnepélyes megnyitás. A nyolc zászlórúd előtt állt a kereszt, ezelőtt pedig az örökmécses a szabadságot elesett cserkészek emlékére. A zászlókat minden nemzetűl egy fiú és egy leánycserkész húzta fel. A zászlórudak előtt álltak a nemzetek parancsnokai, az ő soruk előtt állott a jamboree táborparancsnok Hefty László, a phk. Allan Soonets (ész), és M. Bodolay Margit a leánylábortábor parancsnoka. A felsorakoztatott nemzetek tisztjei először jelentést tettek a phk.-nak, és ő a pk.-nak, aki a zászlófelvonásra jelt adott. A zászlók kürtész mellett kusztak a magasba. Ezután a parancsnok meggyújtotta az örökmécseket, és megtartotta megnyitó beszédét. A beszéd után a csapatok díszmenetben elvonultak a zászlók és a parancsnokság előtt.

Dél előtt megkezdődtek a cserkészversenyek, amelyre minden nemzet csak egy örsöt küldhetett. Külön versenypálya volt a lányok számára. Mind a fiú mind a lányversenyt a magyarok nyerték meg. A második helyet az észtek szerezték meg. Este kétezres tömeg és az Argentin Scout Directorio két vezetője részvételével nyilvános táborűzet tartottak, amelyen szintén a magyarok vitték el a pálmát.

Harmadikon reggel zászlófelvonásnál az előző napi ceremóniát végigcsinálták a jamboree résztvevői, mert az argentin filmiroda operatőrei felvételeket készítettek. A felvett filmet már január 5.-től kezdve Argentína minden mozi-jában játszották. Maga a filmoperatőr magyar származású ember volt, így természetesen a tábor legnagyobb és legkiemelkedőbb csoportjáról, a magyarokról készítette a legtöbb felvételt. E nap folyamán mókás egyéni versenyek folytak, amelyekben számos első helyet szereztek meg cserkészeink. Délben külön bizottlábortáborokat, hogy megállapítsa melyik a legcserkészesebb és a legszébb. A választás az észk táborra esett, a magyaroké volt a második. Ezután egyszerre öt istentisztelet volt: román., orthodox, orosz, ukrán, örmény, ev. Este hét órakor zászlófelvonás és táborzárás. Ezután a többség hazament, csak az ukránok, örmények, észtek, és magyarok maradtak. Ez utóbbi két rokon nemzet cserkészei hajnalig tartó meghitt táborűzet tartottak, amely a fiukat és lányokat a rokon kapcsolat felülmuló barátság erős szálai fűzte össze.

E jamboree-ról a rádió beszélt, bemutatták a híradóban, írt róla a három legnagyobb argentin lap, látogatók ezrei tekintették meg a gyönyörű kiállításait, az altáborokat; az argentin legfelsőbb cserkészvezetőség az elragadtatás és ámulat hangján nyilatkozott a száműzött cserkészek jó munkájáról.

(egy résztvevő megfigyeléseiből)